

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. Ad hæc S. Ioannis Baptistæ verba, de Christo D. Qui habet
sponsam, sponsus est. Hæc sponsæ fides est, ut sicut neminem præter
sponsum velit diligere, ita velit à nullo diligi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

S A B B A T O.

AD HÆC S. JOANNIS BAPTISTÆ
VERBA, DE CHRISTO DOMINO.*Qui habet sponsam, sponsus est.* Joan. 3.

VERITAS PRACTICA.

Hæc sponsæ fides est, ut sicut neminem præter Sponsum velit diligere, ita velit à nullo diligi.

RATIO EST, Quod idcirco neminem præter Sponsum velit sponsa diligere, ut sic sponsa tota sit sponso, prout exigunt leges spiritualis matrimonii.

Sed nisi sponsa vellet à nullo diligi, non sic esset tota sponso, ut esse debet.

Ergo hæc sponsæ fides est, ut sicut neminem præter Sponsum velit diligere, ita velit à nullo diligi. Quod tamen valde rarum est, ac proinde diligentiùs procurandum.

I. P U N C T U M.

AD hæc circiter tempora revocandum est, quod sanctus Evangelista refert de Christo Domino baptizante in Judæa, quod cum discipuli sancti Joannis Baptistæ animadvertent, adierunt Magistrum suum, & dixerunt ei; Rabbi, *Qui eras tecum trans Jordanem, cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum: Respondit Joannes & dixit; Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de caelo, ipsi vos mihi testimonium perhibetis quod dixerim, non sum ego Christus, sed quia missus sum ante illum. Qui habet sponsam sponsus est, amicus autem sponsi, qui stans & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi, hoc ergo gaudium meum impletum est: illum oportet crescere, me autem minui. Qui de sursum venit, super omnes est.*

Videri possunt quæ plura sequuntur in textu, & ex singulis fructus est decerpendus, qui cuique proprius sit. Ad omnes autem maximè spectat, quod Christus SPONSUS dicitur, sponsus quidem Ecclesiæ universalis, atque in particulari cujusque animæ, quam sibi in lacta-

Hayneusue Pars prima,

mentis despondet, & propriam facit, juxta illud Propheta; *Sponsabo te mihi in fide;* quo nomine non tantum intelligitur fides, quæ dicitur Theologica, sed humana illa fides seu fidelitas, quæ solet inter conjuges dari & servari. Osee 2.

Ac de fide Sponsi Jesu non est dubium, quia se arctius obliget ad diligendam & fovendam illam animam, quam sibi sponsam facit. Neque item dubitari potest quin servet fidem suam, ille fidelis permanet, inquit Apostolus, *negare se ipsum non potest.* De fide autem animæ quanta incertitudo, quanta pericula! de hac propterea magis est cogitandum. *Hac porro sponsa fides est seu fidelitas præstanda sponso, ut sicut neminem præter sponsum velit diligere, ita velit à nullo diligi.* 2. Tim. 2.

Major difficultas quoad intellectum & voluntatem videtur esse, quòd sponsa velit à nullo diligi; atque idcirco, ut id apertius declararetur, sic formatur Veritas & conficitur ejus ratio, ut constet parem & eandem esse obligationem ex lege spiritualis hujus conjugii, sive ut nullum sponsa diligit præter Sponsum, sive ut à nullo alio velit ipsa diligi.

Quid est enim quod sponsa præter sponsum neminem diligit, nisi quod ratione de sponsationis novo quodam jure sic tota est Sponsi, ut se totaliter & totà se ipsa illum diligit, nihil ut super sit dilectionis ad alium, nisi prout Sponsus permittet & ordinabit? Sic exprèsse dicitur: *Dilectus meus mihi, & ego illi. EGO dilecto meo, & ad me conversio ejus.* Hoc est ita proprium & essentialè huic conjugio, ut in hac mutua donatione totius dilectionis, maximè situm & stabilitum esse conjugium videatur. Sic propterea sponsus sibi sponsam despondisse dicitur, cum se ipsum totum pro ea dedit, ut sic etiam intelligeret anima, nunc se illi traditam in sponsam, cum se totam illi daret. Unde Apostolus: *Viri diligite uxores vestras, sicut Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mundans laacro aqua in verbo vite, ut exhiberet* Cant. 2. & 7. Ephes. 5.

Ej

exhiberet

exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed ut sit sancta & immaculata.

Et certe si inter Conjuges talis debet esse donatio alterius ad alterum, ut jam non sint duo, sed unum: quod non tantum de corpore, sed de corde seu dilectione intelligendum est, adeo

2. 2. q. 26

2. II.

Gen. 2.

Matt. 19.

ut nulla sit pars dilectionis sicut conjugum, nec parentes ipsi sint tam impense diligendi, ut expressè docet sanctus Thomas; proptereaque dictum sit: *Relinquet homo patrem & matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne una;* Quamto id magis requiritur inter Christum & animam, non modò ratione dignitatis Christi, sed ipsius Conjugij spiritualis, cujus figura & representatio quædam est carnale conjugium, & humana inter Conjuges dilectio & sociatio? Nam in re figurata plus semper inest, quam in figura. O quam præclare virgo & Martyr Agnes *Hæc sponsi injuria est, expectare placituram. Rectene hoc intelligis? rectene ita sentis?*

II. PUNCTUM.

Sed nisi sponsa velit à nullo diligi, non sic erit tota Sponsa, ut esse debet.

Temperari debet hæc propositio, sicut & præcedens, inter duo extrema dilectionis, ut nec condemnetur ordinata dilectio inter homines, de qua nullo modo hic agitur: nec inordinata illa tantum condemnetur quæ valde vitiosa est, & rara inter spirituales viros: sed alia quædam minus inordinata intelligatur affectio, quæ nimis frequens est viris etiam spiritualibus, nondum tamen plene mortificatis, quæ scilicet volumus diligi, æstimari, magnificari, aut saltem nolumus negligi & contemni, atque ita sæpè angamur & sollicitemur animo, num bene alij de nobis sentiant, nullo alio ad id inquirendum per moti motivo, nisi amoris proprii & naturalis illius inclinationis, quæ unusquisque seipsum nimis diligit. Hoc est quod sponsa Christi non inquit, hoc est quod non laborat & cogitat, hic est denique sensus quo dicitur nisi sponsa velit à nullo diligi, non sic erit tota Sponsa, ut esse debet; Nam sic volendo diligi ab aliis, nimis inordinatè se diligit. Ex hæc inordinata sui dilectio, dividit illam à totalitate, seu à tota seipsa quam debet sponso, sicque aliena est à dilectione sponsi, sicut inordinatus amor alterius. Cur enim veteratur dilectio alterius, nisi quia sic divi-

deretur quæ indivisa esse debet, sponsi dilectio, & per hanc divisionem tantum detrahere: ut de toto quod illi debetur, quantum alteri concederetur? unde si anima similiter per amorem sui ipsius, se ab amore sponsi dividat, cur non æquè veteretur iste sui amor, atque amor alterius?

Quod eò quidem magis verum est, quod amor sui ipsius sit fundamentum, & radix amoris alterius, qui cum inordinatè amatur, ut supponimus, non amatur nisi amore concupiscentiæ, id est, amore proprio, & amore sui ipsius: Unde à fortiori videretur hic amor proprius magis cavendus: *Volo vos, inquit Apostolus, sine sollicitudine esse, qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo, Qui autem cum uxore est, sollicitus est, quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & divisus est.* Expende illud, & divisus est, quasi diceretur; En malum alieni amoris quod amantem sollicitet, & his sollicitationibus ac curis dividat ab unico illò objecto, quod amari debet & in quo cetera sunt amanda. Unde manifestè patet, quod undecunque importuna illa sollicitudo proveniat, æquè damnosa est, cum hoc uno sit damnosa, quod animura sollicitet & dividat. At verò si velis amari, nonne sic eris sollicitus an ametis ut vis, an plus te alius diligatur, an præ illo contemnatur? Nonne hoc aliquando sensit? nonne hoc timuisti? nonne, sic in amore Christi divisus fuisti? *Omnis domus divisa contra se, non stabit, dicit Dominus.*

1. Cor. 7.

Matt. 12.

III. PUNCTUM.

HÆC estigitur sponsa fides, & præstanda sponso fidelitas, ut sicut neminem præter sponsum velit diligere, sic velit à nullo diligi: Quia quod in hac desponsatione primum ac pene unicum est, ut Sponsa tota sit Sponso, sicut Sponso totus est sponsæ, perinde uno violatur atque alio. Neque enim aliter violatur, quam quod totalis dilectio dividatur aut minuatur: dividitur autem æquè ex illo amore sui, quo anima vult ab alio diligi, atque ex illo amore, quo alium diligit. Nam æquè occupatur, æquè secum sollicitatur & angitur an ametur, a que si amet. *Adulteri, nescitis quia amicitia hujus mundi inimica est Dei? Quicumque ergo voluerit amicus esse saeculi hujus, inimicus Dei constituitur.* Vide ut adulterium vocetur ista inordinata mundi amicitia, quia scilicet sic fides data Sponso violatur;

Non

Non est autem mundi amicitia, velle tantum diligere, sed etiam velle diligere, imò in hoc præcipue mundus diligitur, ut à mundo diligamur, hoc est quod præsertim præterit concupiscentia. Sicut vero non esset alienum ab amore divino, si sic à mundo diligaris ut non rependas mundanam dilectionem, sic planè, si diligis mundum, aut si à mundo vis diligere, tam pugnat cum amore divino, cum amore sponsæ ad sponsum, quàm repugnat integritati cordis, seu integritati & totali dilectioni, quam sponsa debet sponso.

Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit; si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat, diligeret: quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus: Quasi diceret, hoc idem est vos meos esse toros, atque, in odio mundi esse, quia unum scæpe ex alio sequitur. Et tamen tu vis illa conjungere: Et Christi simul esse & mundi! Vide quàm longè sis à charitate, quæ vellet Chri-

stum ab omnibus & omnino diligere. Cum enim ab aliquo vis singulariter diligere, tum Cor illius à quo vis diligere, subtrahis Christo Domino, sicut tuum subtrahitur, quando aliquem diligis præter Christum. Erubescet de hac perfidia, & sine te moveri his Sponsi tui vocibus: *Tu formisata es cum amatoribus multis, tamen revertere ad me, dicit Dominus; Et ego suscipiam te; Revertere avertat Israel, ait Dominus, & non avertam faciem meam à vobis: verumtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum pravavocata es, & dispersisti vias tuas alienis. Vide caput octavum libri secundi de Imitatione Christi: Ubi hæc ad verbum, Numquam cupias singulariter laudari vel amari, quia hoc solus Dei est qui similem sibi non habet. Nec velis quod aliquis in corde suo tecum occupetur, neque tu cum alienis occuperis amore. SED SIT JESUS IN TE, ET IN OMNI BONO HOMINE.*

FINIS PRIMÆ PARTIS, IN VITAM
DOMINI JESU.

FF 2

VERI-